

*“Αρκεί να θυμάσαι το πέταγμα,
το πουλί πεθαίνει μια μέρα”*

Γράφει ο **Νίκος Ξηρουδάκης**

Προσθήκη: Η πολιτική κηδεία του Τάσου Κατιντσάρου θα γίνει τη **Δευτέρα 1 Οκτωβρίου 2018**, στις **4 μ.μ.**, στο κοιμητήριο **Περιστερίου**.

Πάντα στην πρώτη αλυσίδα...

Έφυγε από τη ζωή ο σύντροφος Τάσος Κατιντσάρος σήμερα Πέμπτη 27 Σεπτεμβρίου 2018 στις 9.00 το πρωί. Θα ενημερώσουμε αργότερα για τον τόπο και το χρόνο της κηδείας. Η Παντιέρα εκφράζει τα πιο θερμά συλλυπητήρια στους δικούς του ανθρώπους, στον αδελφό του Κώστα και στη συντρόφισσά του καθώς και σε όλους διαχρονικά τους συντρόφους και τις συντρόφισσες του Τάσου.

-Τάσος Κατιντσάρος!

-Πρώτη φορά, *Απών!*

Θα είναι όμως, πάντοτε μαζί μας. Μαζί με όλους εκείνους με τους οποίους διασταυρώθηκε κάποτε η πορεία του. «**Παρών**» σ' όλες τις μάχες, στον αγώνα που συνεχίζεται, για μια άλλη κοινωνία.

Όπως ήταν πάντοτε. Από νεαρή ηλικία. Παρών σε όλες τις πολιτικές και κοινωνικές μάχες, από τη δικτατορία και το Πολυτεχνείο, τους μεγάλους αγώνες της μεταπολίτευσης, μέχρι σήμερα.

Πάντα στην πρώτη γραμμή. Στην πρώτη αλυσίδα της διαδήλωσης. Όπως στη σύγκρουση εκείνου του Νοέμβρη, του «μικρού». Στο **Πολυτεχνείο του '80** και τη διεκδίκηση της πορείας να πάει μέχρι την

αμερικάνικη πρεσβεία.

Στην πορεία του Πολυτεχνείου πριν τις εκλογές, την Παρασκευή 15 Νοέμβρη 1974.

Έφυγε ο Τάσος του Μαχητή. Έφυγε ο Τάσος ο μαχητής. Της ενότητας και της σύγκλισης της άλλης, της **ανυπόταχτης και ανατρεπτικής αριστεράς** σε χρόνια που η έννοια της αριστεράς κυλίστηκε στη λάσπη. Σε χρόνια επίπλαστης ευμάρειας που όσοι επέμεναν, φάνταζαν «γραφικοί»...

Ο Τάσος, που αποχαιρέτησε συγκλονιστικά το σύντροφό του, τον «*Ξανθό της Κ.Ο. Μαχητής*», τον **Αγησίλαο (Λάκη) Χριστοδουλόπουλο**. Τον **Τάσο Βέλα** της παρανομίας.

Έγραψες κάποτε γι' αυτόν, θυμάσαι Τάσο;

“Αρκεί να θυμάσαι το πέταγμα,
το πουλί πεθαίνει μια μέρα”

Η παρουσία του μας σφράγισε όλους και τον καθέναν ξεχωριστά. Τόσο που τον αισθανόμαστε πάντα δίπλα μας, ακούμε το γέλιο του στις παρέες μας, τον νιώθουμε κοντά μας σ' όλες τις συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις.

Εύστοχα λόγια. Ήρθε η ώρα να σου επιστραφούν.

Τον Τάσο τον γνώρισα στην πρώτη κατάληψη πανεπιστημιακής σχολής μετά τη μεταπολίτευση, στην **κατάληψη της Πάτρας το Δεκέμβρη του 1977**. Έκτοτε οι δρόμοι μας διασταυρώθηκαν πάρα πολλές φορές.

Θυμάμαι την εντύπωση που έκαναν οι φαντάροι της **«Επιτροπής για το Στρατό»** με τις **κόκκινες μάσκες**, στην πορεία του Πολυτεχνείου. Η χαρακτηριστική ματιά του, τα μάτια που "έπαιζαν", τον πρόδωσαν και τον αναγνώριζες αμέσως...

Θυμάμαι, αρκετούς μήνες πριν την πορεία του Νοέμβρη του '80, που είχε έρθει στα γραφεία της **Β' Πανελλαδικής** για να μας προειδοποιήσει...

Ερχόταν στα γραφεία μας, ερχόταν και στα πάρτι. ("Ξεχώριζε" μάλιστα αυτούς που δούλευαν στα πόστα αντί να διασκεδάζουν και τους προσέγγιζε πολιτικά.)

Ομιλητής στην κατάληψη του Πολυτεχνείου του '85, μετά το θάνατο του **Μιχάλη Καλτεζά**. Σε ανοιχτή γραμμή με τον Λάκη...

Στη μεγάλη διαδήλωση των δεκάδων χιλιάδων, που οργάνωσε η Κ.Ο. Μαχητής για το θάνατο του **Σιδέρη Ισιδωρόπουλου την Πρωτομαγιά του '76** («Έπεσε για την Κοτζιά, την Πρωτομαγιά»...).

Θυμάμαι με συγκίνηση, την περήφανη στάση του στα γεγονότα του καλοκαιριού του **2002**. Τη συμμετοχή του στην επιτροπή συμπαραστάσης στη διωκόμενη Ειρήνη Αθανασάκη και στη διοργάνωση της **συναυλίας αλληλεγγύης στο θέατρο Φοίνικας**.

Θυμάμαι τα δύο σημαντικά πολιτικά και ταυτόχρονα συγκλονιστικά κείμενά του, για το **Δεκέμβρη του '44** και τον **Άρη Βελουχιώτη**:

Δεκέμβρης '44: «Αυτά τα κόκκινα σημάδια είναι από αίμα...»

Υπάρχουν σελίδες της σύγχρονης ιστορίας που καίνε... Υπάρχουν γεγονότα που δεν γίνονται λαϊκό ανάγνωσμα ούτε εικονογραφούνται σε περιοδικά ποικίλης ύλης... Υπάρχουν ταξικές συγκρούσεις όπου ήρωες είναι οι ίδιες οι λαϊκές μάζες και όχι «μυθικά» πρόσωπα...

και **“Ο Άρης κάνει πόλεμο, μ’ αντάρτες παλικάρια...”**

Αλλά και το κορίτσι με την κονσέρβα Σκόμπι...

Βρεθήκαμε στο εγχείρημα της σύγκλισης διαφορετικών ρευμάτων στην Εναλλακτική Αντικαπιταλιστική Συσπείρωση, την **ΕΑΣ** το 1989.

Είναι γνωστή η συμβολή του στη συγκρότηση της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, μέλος της **ΚΣΕ** της οποίας διετέλεσε επί πολλά χρόνια. Μέλος της **Π.Ε. του ΝΑΡ** επίσης διετέλεσε επί πολλά χρόνια, μέχρι πρόσφατα (5/4/2018) οπότε αποχώρησε.

Τον θυμάμαι σε αμέτρητες διαδηλώσεις, πάντα να συζητάει και να ανταλλάσσει δυο λόγια, *πώς τα βλέπουμε*. Δεκτικός στην άλλη άποψη, ευπρεπής στην πολιτική διαφωνία.

Μα πιο πολύ τον θυμάμαι σε κείνη τη φωτογραφία, στο πρωτοσέλιδο της **ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ**, **στο εδύλιο με τη γροθιά υψωμένη** μόλις εκφωνήθηκε η αθώωση των «**τεσσάρων του Μαχητή**» για την ηθική αυτουργία για τα γεγονότα της **25 Μάη του 1976**. (Αντώνης Ταβάνης, Χάρης Βρόντος, Γιώργος Φωτιάδης και Τάσος Κατιντσάρος). Αμήχανος ο συντάκτης ύλης, μη ξέροντας πού μπαίνει ο τόνος στο όνομά του, το είχε τονίσει σε δύο γράμματα, λάθος και τα δύο. Είναι καιρός να το γράφουμε όλοι πλέον σωστά: **Τάσος Κατιντσάρος**.

Τάσο, σε αποχαιρετούν οι σύντροφοί σου της δικτατορίας, της μεταπολίτευσης, των μετωπικών εγχειρημάτων, του Μαχητή, της Κ.Ο. Μαχητής στη συνέχεια, του ΝΑΡ, της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, των κοινωνικών και πολιτικών αγώνων στους οποίους έδωσες το «**παρών**». **Των αγώνων που δεν δικαιώθηκαν ακόμη. Των αγώνων που θα δικαιωθούν αργά ή γρήγορα.**

Θα σε θυμούνται με αγάπη και περηφάνια που σε γνώρισαν, όσοι συμπορεύτηκαν μαζί σου σύντροφε Τάσο. *Venceremos...*

ΥΓ: Είναι προφανές ότι, υπό το κράτος αυτών των πρώτων στιγμών, ελάχιστα από τη ζωή και τη δραστηριότητα του Τάσου περιλαμβάνονται στις λίγες παραπάνω γραμμές. Θα ακολουθήσει αναλυτικότερη παρουσίαση της διαδρομής και του έργου αυτού του αγωνιστή της επαναστατικής αριστεράς που μας άφησε σήμερα το πρωί, στην επέτειο της ίδρυσης του ΕΑΜ. Θα ενημερώσουμε για τον τόπο και το χρόνο της κηδείας του. Θα παραθέσουμε και την πολύωρη συνέντευξη εφ' όλης της ύλης που είχε παλαιότερα δώσει στον Νίκο Ξηρουδάκη. Είχαμε κι άλλα σχέδια, δεν προλάβσαμε...